

Albatros

LUCIE HLAVINKOVÁ

Bylinková babička
„Vánoční perníková pohroma“

ilustrovala
ALŽBĚTA Z. GÖBELOVÁ

Albatros

© Lucie Hlavinková, 2025
Illustrations © Alžběta Z. Göbelová, 2025

Byla jednou jedna babička a ta měla sedm vnoučat. Čtyři holčičky a tři kluky. A byla to babička opravdu neobyčejná. Nejen že znala všechny léčivé bylinky a uměla léčit každou bolístku, nemoc i trápení, ale viděla v přírodě neviditelné, tajuplné a čarovné věci, které jiní lidé ani nepostřehnou. Jenom její vnoučata už začínala mít tušení, že babička je kouzelná, a vždycky se k ní na chalupu ohromně těšila.

Jako třeba teď, před Vánocemi.

Terezka, Jáchym a Viktorka měli zavřenou budovu školky i školy, protože praskl vodovod a musel se opravit. Jejich bratranec Matěj zůstal také doma, protože byl po nemoci, a tak se rodiče domluvili s babičkou, že si děti k sobě na chvíli vezme. Jenomže když se to dozvěděli další sestřenice a bratranec, Šimon, Kamilka a Eliška, škemrali a žadonili, že chtějí k babičce taky. Nedovedli si představit, že by chyběli, vždyť by přišli o spoustu zážitků.

„Nevím, jestli to babička s vámi všemi zvládne,“ pokoušela se jim to vymluvit maminka.

„My budeme babičce hrozně moc pomáhat,“ slibovaly děti.
„Hrozně, hrozně moc!“

„Toho se právě trochu bojím,“ vzdychl tatínek, ale babička nakonec rodiče ujistila, že si poradí se všemi dětmi a hezky si spolu užijí předvánoční čas.

Babiččina chalupa byla už krásně nazdobená jmelím, větvičkami s červenými bobulkami a všude to vonělo nasušenými

bylinkami, visícími u stropu. V kuchyni se vyjímal úžasný adventní věnec se spoustou malých figurek.

„To je krása, babi!“ vydechla Eliška. Neuměla si představit lepší místo, kde by se mohlo čekat na Ježíška, než babiččinu chalupu.

„Tady to ale voní,“ nasál vzduch Šimon, který měl rád všechny babiččiny dobroty.

„A bude to vonět ještě víc, mám v plánu upéct perníčky,“ řekla babička a ukázala všechny připravené suroviny.

„Jú, hurá!“ radovaly se děti. „Co to tady máš, babi? To jsme ještě neviděly.“

„To je badyán, koření, které se dává do perníčků.“

„Já vím proč!“ hrdě hlásila Kamilka. „Protože vypadá jako hvězdička, tak je to vánoční koření, vid', babi?“

„Ty jsi hlavička!“ smála se babička. „Ale doopravdy je to kvůli vůni.“

„Jé, babi, počkej, tady máš nějaké smetí,“ přišel se zblízka podívat Jáchym a už chtěl babičce vyhodit do koše hnědé srolované tyčinky.

„To bys tomu dal, to je skořice, čichni si, taky krásně voní. Ještě tam patří kardamom, zázvor a hřebíček.“

„Hřebíček radši ne, babi, to bych si mohl vylomit zub,“ strachoval se Matěj, ale naštěstí ho babička hned uklidnila, když mu ukázala, že hřebíček je také voňavé koření a opravdovým hřebíkům se jenom podobá.

„A ještě muškátový oříšek,“ ukázala babička kulaté plody.

„Oříšky mám ráda, vezmu si,“ chtěla si Terežka hodit jeden do pusy. „Kdepak!“ zarazila ji rychle babička. „Používá se jenom

nastrouhaná špetka. Kdybys ho snědla moc, mohlo by ti být hodně špatně, točila by se ti hlava a byla bys moc zmatená.”

„To už jsi,” štouchla do Terky Viktorka.

Babička zpracovávala suroviny, přidávala mouku, vejce, máslo, med i koření a užaslé děti viděly, jak se jí pod rukama tohle všechno mění ve voňavé těsto.

„Počkáte tady chvíličky samy?” zeptala se babička dětí. „Potřebuji si skočit k paní sousedce pro vajíčka. Mám málo bílků a budeme je potřebovat na polevu na zdobení perníčků. Tak buďte hodné, ano? Můžu vám věřit?”

„Jasně, babi! Budeme úplně nejhodnější!” zhlásila hned vnoučata a babička si je trochu neklidně prohlédla, než si přes ramena přehodila kabát a odešla.

„Mám na to chuť už teď.” Šimon si nabral trochu těsta na prst a mlsně to olízl.

„Já chci taky!” dral se k němu Matěj, a ani Viktorka nechtěla zůstat pozadu.

„Ne! Nemůžete to sníst,” přísně je okřikla Eliška. „Máme být hodní a babičce pomáhat, ne jí to kazit.”

„Co kdybychom babičce všichni pomohli a upekli ty perníčky sami?” nesměle navrhla Tereška. „Babička má spoustu práce a určitě by byla ráda, kdyby jí nějaká ubyla.”

„To je nápad!” rozzářily se Kamilka s Eliškou. „My jsme doma slíbily, že budeme babičce hrozně moc pomáhat.”

„I když teda nevím, proč si u toho táta tak povzdech,” zamyslel se Šimon, „asi proto, že se bál, že budeme pomáhat málo.”

„Víte někdo, jak se perníčky dělají?”

„Nemůže to být nic těžkého,” sebevědomě zhlásil Jáchym. „Vždyť to těsto vypadá úplně jako plastelína, že jo? Nemusíme dělat placaté perníky, můžeme si udělat stojící panáčky, to bude babička koukat.”

„S plastelínou to umím!” zaradoval se Šimon. „Udělám si dinosaura nebo tygra.”

„A já jednorožce,” zasnila se Kamilka a ostatní holky hned dostávaly nápady na další zvířátka.

Děti si rozebraly hotové těsto a začaly z něj vyrábět figurky. Jenomže ouvej!

S těstem se vůbec nedalo pracovat jako s plastelínou. Lepilo se na prsty, na kuchyňské prkénko i na linku, lezlo pod nehty, a když Matěj zapomněl, jak má špinavé ruce, a potřeboval se poškrábat na hlavě, měl ho za chvíli ve vlasech, za ušima a po celém obličejí.

„To nebyl moc dobrý nápad.” Eliška se nešťastně rozhlédla. Celá kuchyň byla zaplácaná těstem, ani kousek nebyl čistý.

„Proč?” podivili se Šimon s Jáchymem. Očividně jim na tom nepřipadalo nic divného. „Vám to nejde, ale nám jo. Koukejte!” Ukázali svoje figurky, jenomže Matěj a holky se rozesmáli.

„Co to je za obludy?”

„Jaké obludy? Tohle je tygr a tohle dinosaurus.”

„To teda vůbec není poznat. Vypadají jako blátivé koule nebo nějaké příšery,” kroutila hlavou Tereška.

„Sama jsi příšera!”

„Hele, nech ségru na pokoji.” Viktorka začala bránit Terešku, jenomže Jáchym po ní hodil kousek těsta. To si Tereška samozřejmě

nenechala líbit a najednou se v kuchyni strhla opravdu hrozná mela, do které se zapojily všechny děti, protože byly naštvané a smutné, že se jim nedaří vyrobit figurky z těsta.

„Počkejte!“ zavolala najednou Viktorka. „Podívejte se, co jsme udělali!“ Ostatní se zarazili, rozhlédli se a museli jí dát bohužel za pravdu. Vypadalo to tu jako po výbuchu.

„Rychle, musíme všechno uklidit,“ rozhodla Terezka a chtěla vzít do ruky hadřík, který celý hned umazala. V ten samý moment se ozvalo klapnutí dveří.

„Jsem zpátky!“ zahlásila babička a vstoupila do kuchyně. Málem upustila vejíčka od paní susedky, když viděla tu spoušť, čurbes a nadělení.

„My jsme ti chtěli pomoc, babi,“ špitl Jáchym a ostatní nešťastně přikyvovali.

Babička nejdříve zvedla obočí, pak jí začal cukat koutek a pak už se začala nezadržitelně smát.

„Tak to jste hodní, to jsem opravdu nečekala. Opravdové vánoční překvapení!“ chichotala se. „Aspoň máme provoněnou celou kuchyň.“

„Ty se nezlobíš, babi?“ vydechl Matěj překvapeně.

„Radost nemám, ale na vás se zlobit nemůžu, hlavně když vídím, že jste chtěli pomáhat.“ Babička mu dala pusku na jediné místo na hlavě, kde neměl perníkové těsto. „Zvlášť když mi teď pomůžete uklidit.“

Všichni horlivě přikyvovali a opravdu se snažili, co nejvíc mohli, aby kuchyň uvedli do původního stavu, i když se to zrovna moc nedařilo.

Za oknem už se úplně zešeřilo, bylo vidět, že všichni sousedi zapnuli vánoční světýlka, kuchyň najednou dostala tu správnou vánoční atmosféru, protože babička rozsvítila několik svíček, a když u toho zavadila o jedlové větvičky ve váze, začaly krásně vonět.

Tu se z adventního věnce ozvalo ti-
choučké zazívání a vánoční figurky na
něm náhle ožily. Panáčky se protáhli, se-
skočili dolů a maširovali po kuchyňské
lince. Znalecky obhlédli celou perníkovou
pohromu a přiložili ručičky k dílu. Protože
byli malincí, šlo jim to krásně a nevyne-
chali jediný kousek těsta, dokonce vlezli
i Matějovi na hlavu.

Děti koukaly s otevřenou pusou, neodva-
žovaly se ani dýchat, aby tuhle kouzelnou
chvilku nezaplašily.

Když bylo hotovo a všechno těsto by-
lo zpátky v míse, malincí pomocníci se
uklonili, vrátili se zpátky na adventní vě-

nec a zase vypadali jako obyčejné vánoční ozdoby.

„Babi!“ vydechl konečně Šimon.

„Já věděl, že umíš kouzlit, tohle bylo opravdové vánoční kouz-
lo!“ přidal se Jáchym.

„Kdepak, pravé vánoční kouzlo teprve zažijeme na Štědrý
večer, až se tu sejdeme všichni i s vašimi rodiči u stromčku, na
to kouzelné panáčky nepotřebujeme,“ zavrtěla hlavou babi-
čka. „Ale k Vánocům patří perníčky, máme před sebou ještě kus
práce. Co jste to vlastně chtěli udělat z toho těsta? Všimla jsem
si, že jste neměli váleček, a těsto se přece nejdříve musí vyvá-
let, aby se z něj dalo vykrajovat.“

„Chtěli jsme udělat figurky,“ vysvětlila Viktorka. „Každý si chtěl

udělat svoje zvířátko. Mysleli jsme, že to bude jednoduché, ale
nebylo. Vůbec.“

„Je dobře, že se nám to nepovedlo, když tady v kuchyni mů-
žou figurky obživit. Co kdyby mě můj dinosaur kousnul?“
Šimon se při té představě otrásl.

„Ty sis chtěl udělat dinosaura?“ zeptala se se zájmem babička.

„A já jednorožce!“ zahlásila Kamilka.

„A já ovečku,“ špitla Tereška.

„Počkejte, počkejte, teď mě něco napadá!“ plácla se do čela
babička. „Honem si vezměte bundy a čepice, jdeme na výpravu.“

Vyrazila s dětmi do městečka na vánoční trh, kde u jednoho
stánku opravdu prodávali vykrajovátka jednorožce, kočky,
pejsky, ovečky, a dokonce i dinosaury. Na náměstí hrála kape-
la, malí zpěváčci ze sboru zpívali koledy a v ohrádce byla živá
zvířátka, která budou účinkovat ve vánoční hře připravené míst-
ními divadelními ochotníky.

Nadšené děti si mohly zvířátka pohladit, každé pak dostalo od babičky svoje vykrajovátko, a když se vrátily domů, babička těsto rozválela a směly si vykrojit a potom nazdobit přesně takové perníčky, po jakých toužily.

Tentokrát se všechno krásně povedlo, zdobení sice nebylo úplně dokonalé, hlavně Jáchymovi a Šimonovi dinosauři na sobě měli bílé skvrny od polevy, ale babička řekla, že stejně nikdo neví, jak byli dinosauři barevní, a mohli být přece zrovna takhle!

Ve vzduchu se vznášela medová vůně perníčků a všechny děti si na adventním kalendáři odškrtnly další políčko.

Vánoce už jsou za dveřmi, a to opravdové kouzlo teprve přijde!

Říká to babička a ta to rozhodně musí vědět.

Dobrou noc.

Lucie Hlavinková
Bylinková babička
Vánoční perníková pohroma

Ilustrovala Alžběta Z. Göbelová
Graficky upravila Hana Mičková
Vydalo nakladatelství Albatros v Praze roku 2025
ve společnosti Albatros Media, a. s.,
se sídlem 5. května 22, Praha 4,
Odpovědná redaktorka Hana Dolejší Lehečková
Výtvarná redaktorka Alexandra Horová
Technická redaktorka Irena Tatičková
Vytiskl ...

Pro dobrodruhy od 5 let

www.albatros.cz
e-shop: www.albatrosmedia.cz
www.facebook.com/albatrosnakladatelstvi

